

BUHUNDBLADET

Tidskrift för Norsk Buhund Ringen

NR 4 2015 Årgång 36

BUHUNDBLADET

NR 4 December 2015

ÅRGÅNG 36

Medlemstidning för
Norsk Buhund Ringen

Red: *Hans Göthlin*

Ansvarig utgivare:

NBR:s ordförande

Torsten Hagsäter

Settervägen 30

302 64 Halmstad

Tel. 035-22 13 75

Mob 070-673 03 75

Medl.avgift 300kr/år

Famil.medl. 55kr/år

Plusgiro 444 19 68-7

Annon priser:

Helsida 200 kr

Halvsida 100 kr

Per rad 10 kr

Per bild 50 kr.

Omslagsbild:

Nosaktivering

foto: Stephanie Sjömalin

Övriga foton:

Björg o Bengt Silverin

Hans Göthlin

Torsten Hagsäter

Stephanie Sjömalin

Marie Regné

Diana Jonsson

med flera...

Du vet väl att du också hittar
aktuell information på vår hemsida:

www.norskbuhund.com

Där finner du hanhundslistor, upp-
födarlister, valannonser, stadgar,
protokoll (kräver inloggning), bild-
gallerier, påannonsering av komman-
de aktiviteter etc.etc

SSUK

Som medlem i din rasklubb är du
också medlem i *Svenska Spets och*
Urhundklubben (SSUK) och
välkommen att ställa ut din hund på
SSUKs utställningar:

Mer information hittar du på:

www.ssuk.se

Tryckeri:

JustNu Trollhättan

Ordföranden har ordet

Hej alla Buhundsvänner!

Jag sitter på ett hotell i Kemijärvi strax norr om polcirkeln i Finland, ute är det ca -1 grader och 2 dm snö, här är det vinter, jag har sett flera renar idag och igår var det en vit hare som sprang runt på sågverket där jag är och jobbar. Tyvärr inga Buhundar i sikte, dock så körde jag bakom en bil i somras här som hade en Buhund där bak, den körde vidare så jag fick aldrig någon klarhet i vad det var för en.

Det har varit en lång och fin höst hemma, inte alltför regnigt och många fina chanser att vara ute med våra kära fyrbenta vänner och hitta på diverse aktiviteter. Vi har varit på Falkenbergsträffen söndagen 18 oktober och hade jättefint väder. Det blev lite nose-work att prova på, hundarna fick springa av sig i hagen, grillning och till sist korandet av snabbaste

Buhunden där Elisabeth denna gång tog hem den med Pyttan som sprang snabbt som en hind. Prisutdelning till alla som avslutning.

Det blev en mycket trevlig eftermiddag och vi var alla nöjda när vi åkte hem.

Det har även varit en Drottningholmsträff och jag antar att det blir en redogörelse längre in i tidningen.

Jag och Stephanie Sjömalin har gjort iordning 2016 års almanacka, vi fick med foton från alla som bidragit och tackar dem för bilderna!

Jag rekommenderar varmt att ni beställer den!

Jag önskar alla människor och Buhundar en God Jul och ett Gott Nytt år!

Hälsningar

Ordföranden Torsten Hagsäter

Elisabeth med välförtjänta priser

Vilma och Kasper och skogspromenaden

En daglig promenad i närliggande skog tycker man ska vara lika varje dag. Så är det inte, för det första är det ju fyra olika årstider, Under våren kommer det nya blommor och djuren får sina ungar både vilda och tamdjur, alla lövträd som får sina löv. Sommaren träder in med sol och värme med regn någon gång ibland som ger god grönska. Hösten kommer med naturens vackra färger när solen skiner. Så kommer vintern med snö i normala fall med spårnsnö. Det är hundarna som undersöker om det är för djur som har angett dessa spår under natten. Våra hundar är inte intresserade av tamboskap.

Utomstående katter är av stort intresse att få upp i något träd. Andra hundar går bra att mötas i olika sammanhang, såsom marknader och husvagns/husbils-träffar. Tack vare sig att ha hundarna kommer man ut varje dag i skog och mark och träffar andra hundägare, under tjugo år har det varit rasen Norsk Buhund som passar bra i vårt leverne här ute på landet.

Hundarna Vilma och Kasper håller koll!

Bernt Larsson

Årsmöte 2016

Välkomna till Eskilstuna och till Norsk Buhund Ringens
årsmöte 2016 som avhålls på Vilsta Camping
lördagen den 9 april 2016

Kaffe serveras en timme före mötet.
Sedvanliga årsmötesförhandlingar.
Föredrag
Gemensam middag på kvällen

Eventuella motioner skall vara styrelsen tillhanda senast
sex veckor före årsmötet.

Prisutdelning.

Lotteri (vilket vi tacksamt tar emot vinster till).

Boka in datumet i din almanacka redan nu!

**Mera info om tider och detaljer kommer i
nästa Buhundblad**

På marknad i Norrland för att visa upp buhundar

En kulen höstdag förra året satt vi hemma och spånade på hur fler människor ska få chansen att upptäcka buhundar. Vi är ju alla ute och går på promenad med våra rasrepresentanter men med handen på hjärtat, hur många träffar dagligen nya människor? Många buhundar bor ju på landet eller håller sig hemma i sina kvarter och det finns ju tusentals människor som aldrig ens hört talats om en buhund! Tara Buhund ligger i soffan utan att ana vad som komma skulle och sov sött vidare när matte och lillmatte smidde planer. Lillmatte hade just fått bekräftat att en svart liten skönhet vid namn Trolla fötts i Norge och skulle få flytta till vår familj.

Nu är det så att familjen hemmahörande i Östergötland är biodlare och har en fritidsfastighet mellan Åsele och Dorotea. Och vad passar bättre än att sälja honung på Åsele marknad som är Norrlands största marknad med 150 000 besökare? Jo, kanske att visa upp våra fina hundar! Sagt och gjort. Vi kollade med föreningen om det vara en bra idé att sprida information om Norska Buhundar på marknaden.

Lämpliga hundar att visa upp hade vi, en gul och en svart. Material trycktes upp och dubbla marknadsplatser bokades. En för honungen och en för buhundarna.

Honungsförsäljningen gick sådär MEN, alla ville se på hundarna!

Andra dagen tog våra informationsbroschyrer slut. Frågorna tog aldrig slut. - Vad betyder buhund? _ Får man klappa? -Guuuud vad söt, är den till salu? -Varför har jag aldrig sett en sån förut? -Var finns närmsta uppfödare? -Tål den kyla? -Varnar dom för björn? Och så där höll det på i fyra dagar.

Det tar på krafterna att vara i reklambranschen

Hundarna gjorde en heroisk insats som lät sig klappas i ur och skur. Marknaden är som sagt fyra dagar sträcker sig från fredag till måndag tredje helgen i juli. En morgon var det frost när vi gick upp. Friskt och skönt i juli...

På lördagen hällregnade det hela dagen men hundarna turades tappert om att sitta framför tältet för att bli klappade även i detta väder.

En av de allra vanligaste frågorna var vem av uppfödarna i broschyren är ni? Tålmodigt förklarade vi att skälet till att vi står här med våra hundar är att vi älskar vår ras, den är liten och behöver fortsätta finnas. Vi står här av ödmjukhet för det arv vikingarna lämnat oss i form av denna nordiska underbara hundras. Vi tror att det finns människor som verkligen behöver en buhund utan att ha vetat om det. Att det just för stunden inte fanns en massa valpar till salu var ganska skönt för vi vill verkligen inte att någon ska köpa en buhund som ett impulsköp! Men förhoppningsvis kommer det så småningom att finnas fler buhundar i Norrland. 🐕

Marie Regnéer och Tara samt
Diana Jonsson och Trolla

På utställning – Varför det?

Att buhunden är en gårdshund med många olika uppgifter vet väl de flesta av oss. En av de aktiviteter en del av oss utövar är att åka på utställning, men varför gör man det? Det finns förstås flera olika anledningar men en av de viktigaste är att få en bedömning av sin hund i förhållande till gällande rasstandard. En annan väldigt bra anledning är att träffa andra hundintresserade människor och förhoppningsvis någon med samma ras som man själv har. Det är givetvis också en bra träning för hunden att förhålla sig människor och många andra hundar.

Hur går det till?

Utställningar som arrangeras är antingen inofficiella eller officiella. Vid en inofficiell utställning registreras inte resultaten hos Svenska kennelklubben (SKK) och domaren måste inte vara auktoriserad. Arrangören måste heller inte vara godkänd av SKK. Tvärtom gäller för de officiella utställningarna. Alla regler finns på SKK:s hemsida.

Om man aldrig varit på en utställning kan det kännas en aning

förvirrande med alla fakta och begrepp. Men inte behöver man vara proffs för att gå på utställning med sin hund! Börja gärna med en inofficiell utställning. Det brukar vara en trevlig tillställning och hundarna bedöms i princip likadant som på en officiell utställning.

När du anmält hunden så får du en bekräftelse via post eller mail någon vecka innan utställningen med nödvändig information. Där står vilket startnummer du har, domarens namn och i vilken ring du ska ställa ut i. Där framgår också startplacering i den aktuella ringen. Till exempel : Din hund bedöms som nummer 42 i ring nr 7. Om man har ett sent nummer så kommer man starta senare på dagen och behöver inte hänga på låset till veterinärbesiktningen (där kollas att hunden är frisk och vaccinerad). Men tänk ändå på att vara ute i god tid. Det finns många olika klasser och de följer alltid samma

ordning, yngsta hundarna först och hanhundar börjar alltid.

I ringen görs först en kvalitetsbedömning av hunden och den tilldelas ett individuellt pris för sin exteriör och mentalitet. Flera hundar kan få samma pris i kvalitetsbedömningen. Domaren studerar hunden i rörelse från alla vinklar när man springer med hunden i ringen. Domaren känner igenom hunden och kontrollerar tänder och svans. Det är nu kritiken författas, ett paper där domarens uppfattning om hunden skrivs ner av ringsekreteraren. Därefter görs en konkurrensbedömning i respektive klass. När de bästa hundarna sållats fram ur konkurrensbedömningen så kan i bästa fall återstå en tik och en hanhund som tävlar om bäst i rasen (BIR) och bäst i motsatt kön (BIM). Hund som blivit BIR tävlar vidare mot andra hundar om titeln BIG, bäst i gruppen. Buhundar tillhör grupp 5, spets och urhundar. Gruppvinnande hundar tävlar om den åtråvärda titeln Best in Show (BIS). Valpar och veteraner tävlar i egna gruppfinaler. I det program man kan köpa på de flesta utställningar står det i vilken ordning konkurrensbedömning och pris tilldelas.

För att bli utställningschampion i Sverige krävs tre stycken certifikat. Hundar med excellent i kvalitetsbedömningen som

tilldelas certifikatkvalitet (CK) tävlar om ett certifikat i respektive bästa hanhunds och tikklass.

På vår rasspecial arrangeras varje år en officiell utställning för bara Norska Buhundar och det är en fantastisk möjlighet att träffa många andra buhundar, de senaste åren har det varit ett femtiotal anmälda hundar till utställningen! Det anordnas även barn med hund för att stimulera våra framtida handlers.

De resultat som bokförs på de officiella utställningarna är det mått som vi alla har att se till i framtiden hur våra hundar följer den noga framtagna rasstandard- en. Det är att ta ansvar för rasen att någon gång ställa ut sin hund.

Så anmäl gärna din hund till utställning, packa något att sitta på för dig och hunden samt en bra fikakorg.

Välkommen! Vi ses i ringen.

Marie Regné

Drottningholmsträffen hösten 2015

Till skillnad från vårträffen så var vädrets makter med oss denna gång. Lagom varmt både för hundar och tvåbenta deltagare. Hundarna satte full fart från början och ökade efterhand och det syntes att de trivdes med att få sträcka ut ordentligt utan koppel och linor.

Våran Lova slösade dock inte bort så mycket tid på att jaga runt utan hon koncentrerade sig på att gå runt och orientera sig om vem som hon lättast kunde lura godis

av och hon var mycket framgångsrik i sina strävanden.

Det är så kul att hela familjer -unga och äldre- kommer med sina luddiga kompisar. Det vittnar om att det verkligen är familjens hund och det är väl också ganska typiskt för Buhundarna, de älskar verkligen hela familjen tillbaka. 🐶

Vi ses väl till våren igen kära vänner!

Hans Göthlin

Har man en stor påse godis är det lätt att få Buhundsvänner

*Bevisat: -Buhundar är livsfarliga!
(Nejdå, bara lek! Red.anm)*

Lycka är att klappa en Buhund

Gott med en macka! Det tyckte också den främmande hund som sekunderna efter i ett obehövligt ögonblick tog mackan ur pojkens hand och försvann.

Hihhi, kittlas inte...

BARN OCH HUND

Har så länge velat skriva något om Barn-och-Hund.

Hund har alltid varit del av mitt liv. När mina barn var små och växte upp hade vi hund i huset. Mina syskonbarn och senare mina barnbarn har levt ett självklart liv med hund tillsammans med oss.

Jag har upplevt hur givande och betydelsefullt det har varit, att alltid dela tillvaron med en fyrfota pälsklädd varelse som befunnit sig på en armlängds avstånd, redo att lyssna, leka kramas eller gå ”en sväng”.

Episod nummer 1: Mor kommer ut på trappan för att titta efter sin lilla dotter, några år gammal. Hon ropar på Pelle som kommer lufsande runt husknuten och tittar upp på mor. _”Var är Björg”,

säger mor. Pelle börjar gå mot husets baksida och vänder sig om för att se om mor följer med. Och där, i trädgården, i gräset intill krusbärsbuskarna finner mor sin dotter

lugnt sovande. Pelle slår sig ner intill och visar tydligt att han inte bara är en lekkamrat utan också barnvakt alldeles frivilligt och på eget initiativ. Detta var en av mina favorit-historier när jag

växte upp. Det var så självklart för mig att alltid ha en hund runt mig, så jag trodde alla hade det så.

Episod nummer 2: ”Ny-exad” förskollärare i första barngruppen. På den tiden (60-tal) fick man nästan överallt ha hundar med sig på jobbet. Donna, då knappt två år gammal, fick följa

med mig en eller ett par gånger i veckan. Övrig tid var hon med husse som jobbade mycket ute i skogen redan då. De flesta barnen på förskolan älskade Donna. Vi pratade mycket om hur man betar sig med och mot en hund. Hon låg oftast under köksbordet och barnen behövde fråga mig om det var okej att krypa intill henne. Det fanns några barn som försvann under bordsduken och in till Donnans koja och stannade där hur länge som helst för att prata med eller bara umgås med Donna.

Episod 3: Mina fyra brorsbarn var ganska små när våra egne barn redan var utflugna. Vi älskade att ha dem hos oss. De var mina ”Trollungar” och kärleken var redan då ömsesidig. På den tiden var det Anjou som var vovve i huset och lära Trollungarna hundvett och hundumgänge. Anjou var ung då och hade goda höfter som tur var. Så här kunde det låta när fyra barn samtidigt höll i kopplet och uppmanade vovven. Upp, sitt, hit, ligg.....allt på samma gång. Tålmod var Anjous största tillgång. Jag räddade henne och lät henne få vilopausar då och då, men hon ville lika gärna leka som Trollungarna ville. På morgonen fick vi hejda henne, hon var redo redan vi sex-tiden på lördagsmorgnarna att gå in och väcka barnen. ”Kommer BARNA”, var hennes favorituttryck, då gick svansen som en propeller.

De tre episoderna jag beskrivit, visar hur kontakten kan se ut mellan hund och barn och att önskan att umgås och vara tillsammans är ömsesidig. Det handlar inte om att barnet väljer och hunden fogar sig i att bli ”lekt med”. I allra högsta grad är det ett givande och tagande. Självklart behöver man prata ofta med barnen om umgängesregler och hur en hund kan ”tänka” och fungera. Och med det som med allt annat i livet, några barn har en naturlig fallenhet för att umgås

med hund, andra får jobba lite på det.

När det var dags att skaffa Freij, så var vår sonson Didrik med. Han var då elva år. Han satt med mig två och en halv timme i valplådan, bland sex stycken femveckors valpar och tillsammans pratade vi oss fram till vilken hund som skulle bli vår. Vi åkte upp och hämtade Freijvalpen några veckor senare, och det var ingen tvekan om att det var Didriks ”hundvalp”.

*Didrik
och
Freij*

”Buhundsfolket” tog oss genast under sina fantastiska vingar och snart hade vi förstått att vi skulle åka till Tvååker på hundens (och även vår) första hundutställning. Självklart skulle jag ställa min fina valp, och se på sjutton, vi vann BIM. Bjørg Helgesen (så träffade jag henne första gången) kom fram och sa –”La gutten stille imorgen, så vinner han”. Jaha ja..... och jamen hade hon rätt. Didrik, lika oerfaren och omtumlad som jag, ställde sin

första hund nånsin... och vann. BIR. Och så fortsatte det. Aldrig ägnade vi en tanke åt att Didrik var ett barn och aldrig hade ställt hund förut. Freij och han lärde sig allt mer för varje utställning och hund och handler blev ett fantastiskt duktigt ”radarpar” som samlade på sig vinster, titlar och

*Emmelie
och
QU*

rosetter både i in- och utland. Så när QU kom, så var det en självklarhet att han skulle bli sondotter Emmelies utställningshund. QU och Emmelie är ett helt annat ekipage, och de har båda fått jobba hårt med många utmaningar, för att bli det flotta, mätsterliga radarpar de är. Jag har fått kommentarer under åren, att jag har varit väl frihjänt med att låta ”barnen” ställa hundarna. Speciellt när det varit tuffa omgångar i ringen och det inte har blivit toppvinster. Min inställning har alltid varit, att för hunden spelar det ingen roll, utan har Didrik eller Emmelie känt sig

trygga och säkra så har det varit självklart att de skulle ställa. Både Didrik och Emmelie har nått toppresultat med hundarna, Freij och Didrik vann Vanaheimspokalen i Morokulien 2011 på NBR specialen, och QU och Emmelie vann Vanaheimspokalen 2014 på NBR specialen i Gränna.

En liten bonuseffekt är att båda barnen har skaffat sig en stor portion självkänsla förutom att de vunnit respekt och uppskattning ute i hundvärlden.

Didrik har numera satsat på sin idrott, och gör toppresultat där också. Emmelie var i Oslo med QU i September och ställde upp i EDS och blev trea.

I somras bodde våra tre dotterbarn hos oss i sju veckor. Självklart blev Freij och QU de nya sommarlekkamraterna. Vi hade inte tre barn utan fem; tre på två ben och två fyrbenta. Det

Agility

var picknic, och bad och "agility" i trädgården och kojbygge i skogen, mys i hängmattan och muffinsbak. Enda gången hundarna inte var med, var vid Lisebergsbesöket.

Flickorna var med på Buhunds-specialen på Hökensås och planerade självklart att de skulle tävla med hundarna. Som enda tävlande, vann de "Barn-med-Hund" och lyckan var fullständig.

Syftet med den här lilla berättelsen har varit att visa på att sett ur hundens synvinkel, så finns det stora och små människor. Kan man knyta an till varandra så har ålder och storlek ingen betydelse. 🐕

"Jag vill också upp till Adam..."

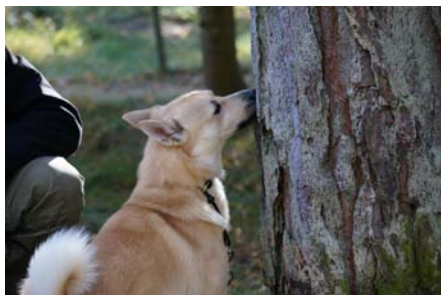
Björg Silverin

Skriet från vildmarken...

Falkenbergsträffen hösten -15

I ett underbart vackert höstväder har vi återigen haft en super trevlig träff med våra buhundar. Vi började med en gemensam promenad med hundarna, så att det fick rasta av sig lite innan vi skulle börja med dagens aktiviteter som denna gång var nosaktivering.

Första nosövningen för alla hundar var att leta godis på trädstammar, där de fick jobba med att nosa uppåt och sträcka på sig rejält ibland för att nå sina godisbitar. Nästa övning var lite svårare för då skulle vi hänga upp några Frolic ringar i buskarna som vovvarna skulle leta efter. Detta var inte lika lätt för grenarna flyttar ju lite på sig när man försöker ta sin gobit, men tillslut lyckades alla hundarna få tag i bitarna. Det som även är bra vid dessa övningar är ju att alla hundarna fick sitta snällt och vänta medan matte eller husse preparerade trädet/busken med godis, så då blir det ju även träning av kvarsittning och att lyssna på ett varsgod att leta.

När hundarna nu hade fått lite hjärngympa så kunde vi gå in i den stora inhägnaden för lite bus, eller lite och lite alla sprang i full fart och jagade varandra och hade jätteroligt!

Medan vi sedan tände grillarna så även vi tvåbenta fick lite belöning, gick vi med hundarna och gjorde ytterligare en nosövning. Den gick till så att vi vallade upp en ruta på gräsmattan som vi la godisbitar i och sedan gick vi ut ett litet spår ifrån rutan med godis i slutet. Med denna övning lär man hundarna att det bara finns godis där matte eller husse har trampat, så man såg direkt när hundarna kom utanför rutan för då letade de sig tillbaka till rutan för att hitta mera godis. Alla följde sedan det lilla spåret så det fick en mega belöning i slutet.

Nu var det dags att grilla sina medtagna korvar. Vi gick sedan in i stugan och pratade om allt möjligt, mycket snack blir det när man inte träffas så ofta och alltid lika trevligt. Vi hade ju även

plockat fram priser till vårt berömda buhundsrace. För det avslutade vi dagen med och då var ju alla hundarna lite trötta men de kunde ändå prestera riktigt bra. Vinnaren blev Elisabeth med Pyttan men det är inte många hundradelar som skiljer sig mellan hundarna så det var som vanligt ett väldigt jämt lopp! Åtta hundar var det som deltog i loppet, men då var det en vovve som redan hade behövt åka

hem. Den yngsta hunden var 6 månader och den äldsta 13 år. Väldigt roligt att det var så stor åldersskillnad på hundarna som kom.

Nu hoppas jag att vi träffas igen till våren och förhoppningsvis kanske vi blir ännu fler. 🐕

Stephanie Sjömalm

"Jädrans grenar som bara åker undan..."

Nu måste vi sluta skälla på varandra och fokusera på målet!

Pressmeddelande från SKK

I juli 2015 skickades ett öppet brev till Svenska Kennelklubben och Jordbruksverket angående andningsproblem hos trubbnosiga raser, bland annat engelsk bulldogg, fransk bulldogg, mops och bostonterrier. Brevet var undertecknat av flera hundra veterinärer och gick under namnet Trubbnosuppropet. SKK välkomnade brevet och ser positivt på en fördjupad samverkan med veterinärkåren vad gäller hundar med andningssvårigheter. I augusti hölls ett första möte mellan SKK, SJV och de veterinärer som undertecknat brevet och förslag till arbetsgrupper togs fram. Ett andra möte hölls i september med fler aktörer och där enades man om vikten av att konkretisera det fortsatta arbetet. Utanför denna samverkansgrupp har diskussionerna pågått i sociala medier. Vi anser att det är viktigt att alla parter nu fokuserar på att samarbeta mot vårt gemensamma mål.

Debatt i sociala medier

Efter att trubbnosuppropet startade har en del uppfödare känt sig utpekade och ifrågasatta medan andra välkomnat det ökade samarbetet. Flera debatter har förts i dagspress och etermedia, inte alltid med vetenskaplig fakta. Diskussionerna har gått heta i de

sociala medierna och kritik har riktats mot initiativtagarna av uppropet, andra veterinärer, riskkapitalbolag som äger veterinärkliniker, SKK, rasklubb- ar, förtroendevalda, uppfödare och hundägare. Såväl uppfödare som hundägare och veterinärer har utsatts för regelrätt mobbning. Enskilda veterinärer har på nätet luftat åsikter om att uppfödare inte tar ansvar men har också fått utstå hård kritik. En del djurägare har svarat med att välja bort veterinärer som undertecknat det öppna brevet medan andra söker sig till just dessa veterinärer.

Faktasamling pågår

Den största kritiken från uppfödare av trubbnosiga raser riktar sig mot att kritikerna vårdslöst talar om att många hundar är drabbade utan att närmare precisera vad man menar med många. Någon dokumenterad heltäckande statistik finns ännu inte att tillgå men det är en av de punkter som arbetsgrupperna nu arbetar med.

Länsstyrelsen i Skåne

startade ett kontrollprojekt

Samtidigt som det öppna brevet skickades började Länsstyrelsen i Skåne, efter tidigare beslut, att genomföra djurskyddskontroller på 12 kennlar med raserna fransk

bulldogg engelsk bulldogg och mops. Kontrollerna genomfördes för att utreda om det pågick otilåten avel på hundar med andningsproblem. Endast kennlar registrerade i SKK kontrollerades. Stark kritik har riktats från många av de berörda uppfödarna mot det sätt kontrollerna har utförts, vilka som har utfört dem och de följder som besöken har fört med sig. Svenska Kennelklubben har i ett öppet brev till landshövdingen i Skåne åter bjudit in till samarbete i frågor som rör djurskydd och avel.

Motreaktioner bland uppfödare

Olika motreaktioner har startat som Vi värnar hela hunden och Vi älskar våra trubbnosar. Dessa upprop har skrivits under av fler än tusen uppfödare och ägare av trubbnosraser. Ökad medvetenhet ger resultat Uppropet skakade om de flesta inblandade rejält. Men vi har alla,

oavsett om man är veterinär, myndighet, organisation eller uppfödare ett ansvar att göra det bästa möjliga av detta. En ökad medvetenhet är kanske vårt främsta redskap för att kunna gå vidare.

På SKK:s webbplats hittar du fakta om Svenska Kennelklubben. Tidigare pressmeddelanden finner du på mynewsdesk.se. Där finns också bilder som hör till pressmeddelanden för nedladdning.

**Svenska Kennelklubben
Rinkebysvängen 70 163 85
SPÅNGA**

Tel 08-795 30 00
Fax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

För mer information - kontakta Svenska Kennelklubben
Pressansvarig Hans Rosenberg

Dags att betala medlemsavgiften

**300:- för helbetalande
55:- för familjemedlem**

Betalas till Norsk Buhund Ringen's Plusgiro 444 19 68-7 senast sista januari

**Välkomna till Norsk Buhund Ringens
Officiella utställning Lysingsbadet, Västervik
27 augusti på Lysingsbadet kl 1000**

Domare: Hans-Åke Sperne

Klasser och anmälningsavgifter:

Valpar 4-6, 6-9 mån. 150 SEK

Juniorer 9-18 mån. 300 SEK

Unghundsklass 15-24 mån. 300 SEK

Öppen klass 15 mån. och uppåt 300 SEK

Championklass 300 SEK

Veteranklass 8 år och uppåt 150 SEK

Alla deltagare får en minnesgåva!

Halv avgift fr.o.m. tredje anmälda hund med samma ägare (gäller ej valp och veteran)

För att delta måste du vara medlem i NBR.

(gäller ej valpar 4-9 månader eller utländska deltagare, som dock måste vara medlemmar i egna landets buhundklubb)

Anmälan sker til MG Event senast 31 juli

Länk till anmälan kommer inom kort på hemsidan.

OBS sista anmälningsdag är också sista inbetalningsdag!

Anmälningsavgiften insättes på NBR:s postgiro 444 19 68-7.

Utländska deltagare betalar till

SWIFT: NDEASESS IBAN: SE96 9500 0099 6034 4441 9687. Bank Nordea.

Vi fortsätter med den s.k. Specialklassen för alla som inte vill eller kan delta på den officiella utställningen. Man får en skriftlig kritik på sin hund. Kostnad 100 SEK, anmälan på plats.

Utställningen är på campingområdet och vill du boka husvagns- eller husbilsplats, kontakta campingen via hemsidan www.lysingsbadet.se. OBS! tala om att du ska vara med på utställningen.

Kvällens middag blir på campingen, anmäl namn på de som kommer till utstallning@norskbuhund.com. Anmälan är bindande och summan betalas direkt till restaurangen.

För att boka en stuga, kontakta Ritva Lindström utstallning@norskbuhund.com eller telefon 0709-627837. Sista datum för att boka stuga är 29 juli.

Ösel 1:

Två våningar. På övervåningen två sovrum med två enkelsängar i varje. På nedervåningen ett sovrum med två enkelsängar. Dusch och WC. Stugnr: 150-162, 6 bäddar 59 m². 990:-/natt

Ösel 2:

Öselstuga med havstomt. På övervåningen två sovrum med två enkelsängar i varje. På nedervåningen ett sovrum med två enkelsängar. Dusch och WC. Stugnr: 163-170, 6 bäddar, 59 m². 1090:-/natt

*"Vi är två glada "bollare"
-en Buhund och en Tollare..."*

Buhundsalmannackan för 2016 har kommit!

-bra julklappstips inte minst till dig själv

En almanacka full av underbara bilder på våra härliga hundar.
Du beställer den från kassören till priset 125:- + porto

kassor@norskbuhund.com

Styrelse för Norsk Buhund Ringen

Ordförande:

Torsten Hagsäter
Settervägen 30
302 64 Halmstad
035-221375, mob 070-6730375
ordforanden@norskbuhund.com

Ann Svensson
Björksäter, Saringe
747 93 Alunda
0174-12335
ann@norskbuhund.com

Vice ordförande:

Hans Göthlin
Skogstorpsvägen 2
153 60 Mölnbo
0158-60024, mob 070-5104388
viceordf@norskbuhund.com

Jörel Saeland
Lassövägen 7
430 63 Hindås
0301-18910, mob 031 -3808263
jorel@norskbuhund.com

Kassör:

Ritva Lindström
Halmstadby 3550
268 78 Kågeröd
0418-53121, mob 070-9627837
kassor@norskbuhund.com

Bengt Silverin
Vävstigen 5
449 51 Alafors
0303-740558
bengt@norskbuhund.com

Sekreterare:

Magdalena Wilson
Harstigen 16
514 35 Tranemo
0325-76901 mob 070-6016357
sekreterare@norskbuhund.com

Marie Regnér
Dockekulla Gård
597 91 Åtvidaberg
mob 073-0494278
marie@norskbuhund.com

Ledamöter:

Peter Magnusson
Lingonvägen 11
342 61 Moheda
0472-71546 mob 070-5571546
peter@norskbuhund.com

Malin Eriksson
Grinstad Kleven 1
434 93 Mellerud
0521-36115
malin@norskbuhund.com

Bernt Larsson
Äspe PL 178
694 93 Östansjö
0582-23134
bernt@norskbuhund.com

Du vet väl att protokollen finns på hemsidan för medlemmar att läsa?

Maila *webmaster@norskbuhund.com* för inloggningsuppgifter

God Jul och Gott Nytt År

Önskar

Orrekojans Kennel

Jörel, Monique och Tom